

езична, горделива. Момитѣ странѣли отъ нея. Просецитѣ изпѣждаха отъ портата, безъ да имъ даде милостиня.

Но щастието не пита кой си и какъвъ си.

Следъ три дни и три нощи наша Неда пристигнала предъ царския палатъ. Излѣзли царьтъ и царицата съ голѣма свита, да я посрещнатъ. Наша Неда имъ се усмихнала, но нали не си е като хората, безъ да му мисли много, попитала царицата:

— Мамо, защо ти е по-малко едното око?

А като тръгнала по стълбата, запитала царя:

— Тате, отдавна ли тѣй накуцвашъ?

Царьтъ и царицата много се ядосали отъ тѣзи горчиви думи, но се сдържали и нищо не казали.

Измежду хората се промъкналъ единъ просекъ. Той поднесълъ блюдото си къмъ невѣстата да го дарува. Тя дала знакъ на слугитѣ да го изтласкатъ навънъ.

Въвели Неда въ една богато наредена стая, която лъщяла отъ сърма и злато. Събрали се много

жени да пригласягъ сватбенитѣ дрехи. Скоро щѣлъ да дойде царскиятъ синъ, да види годеницата си.

Седнала Неда гордо-гордо и заповѣдала на женитѣ да ѝ се поклонятъ. Тѣ веднага изпълнили желанието ѝ. Понавела се Неда, да отговори на поклонитѣ, но изведнажъ една гореща вълна ѝ облѣла лицето и... се събудила.

Стреснала се Неда и се видѣла въ огнището. Добре, че паднала въ пепельта, иначе щѣла жива да изгори.

